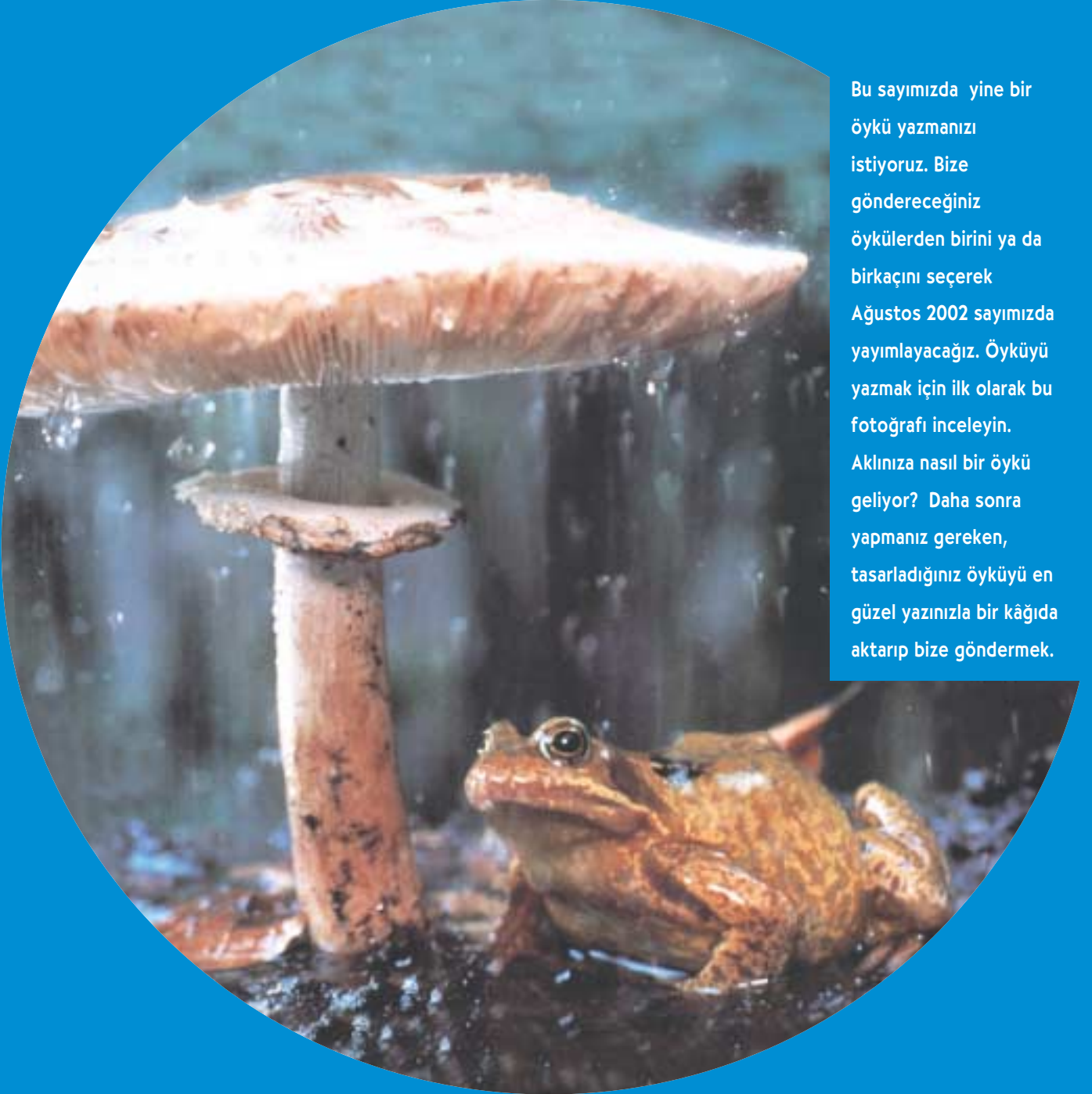

Bu sayımızda yine bir öykü yazmanızı istiyoruz. Bize göndereceğiniz öykülerden birini ya da birkaçını seçerek Ağustos 2002 sayımızda yayımlayacağız. Öyküyü yazmak için ilk olarak bu fotoğrafı inceleyin. Aklınıza nasıl bir öykü geliyor? Daha sonra yapmanız gereken, tasarladığınız öyküyü en güzel yazınızla bir kâğıda aktarıp bize göndermek.

Öyküleriniz Şiirleriniz

Kitabımla Yolculuk

Bir gün çok güzel bir ormana gitmiştik. Hava harikaydı. Eğlenceli bir gün olacak gibi gözüküyordu. Yanıma kitabımı, oyuncaklarımı ve eğlenceli zaman geçirmeme yarayacak başka malzemeleri de almıştım. Kitabım dinozorlarla ilgiliydi. Onların dünyası o kadar ilginçti ki! Düşünsenize, 230-225 milyon yıl önce yeryüzünde yaşarlarmış. Triyas, Jura, Tebeşir dönemlerinde dünyanın her yanına yayılmışlar. 65 milyon yıl önce de yok olmuşlar. Bunları okurken o kadar zevk alıyordum ki.

Ormana gidip arkadaşlarımla eğlendikten sonra biraz kitap okumaya karar verdim. Bu süreyi mutlaka değerlendirmeliydim. Ağaca yaslandım ve kitabımı okumaya başladım. O kadar büyük bir heyecanla okuyordum ki, birdenbire onların dünyasında buldum kendimi. Bir dinozor bana bakıyor, zevkle beni izliyordu. Ben de onunla birlikte kitap okuyordum. Dinozor, kendi yaşamının yazıldığı bu kitabı çok beğenmişe benziyordu. Sürekli onunla konuşuyor, eski çağların ormanlarında geziniyordum. Kitabım hâlâ elimde açık duruyordu. Ayrıca, orada dinozor arkadaşlarımdan çok şey öğrenmiştim. Birdenbire kitabım elimden düştü ve kapandı. O anda kendimi tekrar kitap okuma konumunda buldum. Çok şaşırtıcı bir yolculuktu. Kitapların değerini çok iyi anlamıştım. Artık kitaplar benim için çok değerliydi. Öyle bir yolculuğa çıkıyordum ki, bunu ancak kitaplar yapabiliirdi.

Zeynep Türkmen

Durugöl İÖÖ/7-A/Ordu

Arkadaşım Dino

Dinozorlarla ilgili kitabımı okuyordum. Ablamın sesiyle irkildim. "Sen ne yaptın?" "Ne yapmışım?" "Çerçevemi kırmışsın." "Ben mi?" "Evet, sen. Derhal odamdan çık!" Kapıyı çarparak çıktım. Büyük meşe ağacına yaslanıp ağladım. Sonra tekrar kitabımı okumaya başladım. Birden bir esinti hissettim. Sağıma döndüğümde bir çığlık attım. Kocaman bir dinozor bana bakıyordu. Bir an beni yiyecek sandım; ama hatırladım: O, otçul bir dinozordu ve gülümsüyordu. Beni yuvasına götürdü, 1, 2, 3, 4, ... tam 8 yavrusu vardı. Bir an dengemi kaybedip kırılmamış 9. yumurtanın üzerine düştüm. Çatl.. Kırıldı. Kocaman dinozor ve ben

yumurtaya bakıyorduk. İçinden 9. yavru da çıktı. Dinozor beni yalamaya başladı. O sırada karşımda ablamı gördüm. Çerçeveyi benim kırmadığımı anlamıştı. Biliyorum, kalbini kırmadığım sürece ablam beni hep sevecek!...

Cemre Naz Kutluata

Türkiye Noterler Birliği İÖÖ/6-A/Çayyolu/Ankara

Garip Bir Öykü

Ben bir papağanım. Biliyorum, bana inanmayacaksınız; ama dinleyin. Bir gün küçük bir kız benim oturduğum dalın altında dinozorlarla ilgili bir kitap okuyordu. Birden kitabın içinden bir dinozor çıktı; ama küçük kız okuduğu kitaba o kadar dalmıştı ki, onu farkedemedi. Dinozor bana baktı. Çok korkmuştum, beni yiyecek sandım; ama yemedi. Benimle konuştu, adımı sordu, kendi adını söyledi. Çok iyi arkadaş olmuştuk. Bu arada küçük kız da kitabı bitirmek üzereydi. Dinozor, "üzgünüm, ama gitmem gerek" dedi. "Eğer gidemezsem ve küçük kız kitabı kapatırsa sonsuza dek burada kalırım. Ama ben buraya ait değilim." Vedalaştık ve dinozor son dakikada kitabın sayfalarının arasına kaydı. İşte böyle. Çok garip değil mi?

Alican Göktürk

Özel Işık İÖÖ/5-A/İstanbul

Yaşamımın Tatlı Rüyası

Bir cuma günü öğle zamanı, papatyalarla dolu bahçemizin tek ağacı olan erik ağacına dayanmış, keyifli keyifli "Kaybolan İpucu" adlı dergimi okuyordum. Dinozorlardan biri çok ilgimi çekti. Bir sayfa büyüklüğündeki resmi incelerken, hem çok okumak, hem sıcak hem de kuş seslerinin etkisiyle uyuyup kalmışım. Rüyamda papatyalar arasında, bir elimde dergim, öteki elimde oyuncak dinozorumla yuvarlanıyordum. Bir anda gözlerimin önünde tatlı mı tatlı bir dinozor gördüm. Önce korktum; ama sevimliliğini de gözden kaçırmadım. Elimdeki oyuncak dinozoru görünce "bana ver" dercesine inliyor, tatlı tatlı bakıyordu. Hemen oyuncakımı ona armağan ettim. Buna çok sevindiğini davranışından anlamıştım. Çünkü bir papatya kopardı, onu öptü ve dergimin arasına koydu. Herhalde bir teşekkür göstergesiydi bu. Çok mutlu oldum. Annemin "Sevim!" diye bağırmasıyla uyandım. Dergimin içinde bir papatya duruyordu. Ama oyuncakım yanımdaydı. Benim için bir mucizeydi bu. O günden sonra her gece o oyuncakımla uyur oldum. Belki aynı rüyayı bir daha görürüm diye.

Sevim Aktaş

Gülstan İÖÖ/7-C/İsparta

Korkuyu Yenmek İçin

Bir gün küçük bir kız dinozorlarla ilgili bir kitap okuyormuş. Birdenbire yanında dinozor gördüğünü sanmış. Çok korkmuş. Şarkı söylemiş. Korkusu geçmiş. Bir de bakmış ki dinozor minozor yok olmuş.

Eren Bozbağ

Açı İÖÖ/1-A/İstanbul